

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118204051
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:1118204051.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v sporovej veci žalobcu: A. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom K. - F. XXX, XXX XX K. - F., zastúpeného: JUDr. Pavol Gračík, advokát so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu takto

rozhodol:

- I. Súd ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000 eur spôsobenú nezákonným rozhodnutím spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 26.5.2017 až do zaplatenia a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobkyne.
- II. Žalobkyňi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.
- III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa žalobu prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 1.664,74 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne počnúc od 26.05.2017. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila tým, že Uznesením zo dňa 09.04.2010, sp. zn. ČVS: ORP- 599/3 - OSV - NR - 2010 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon.

Následne dňa 22.06.2010 bolo povereným príslušníkom OO PZ SR vydané Uznesenie pod ČVS : ORP - 599/3 - OSV - NR - 2010, ktorým bolo voči nej vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona , pričom uvedené uznesenie, ktorým bolo voči jej osobe vznesené obvinenie považuje zároveň za nezákonné rozhodnutie, ktorým jej bola spôsobená škoda, ktorú si uplatňuje a zároveň si ju aj uplatnila predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody. Voči predmetnému uzneseniu o vznesení obvinenia podala sťažnosť a o predmetnej sťažnosti rozhodla námestníčka krajského prokurátora Krajskej prokuratúry Nitre a to Uznesením zo dňa 20.07.2010, sp. zn. 1Kpt 703/10 - 3, ktorým bola jej sťažnosť zamietnutá ako nedôvodná a to podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Následne dňa 12.12.2011 bola na jej osobu podaná obžaloba zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 2Pv251/2010 - 39 pre prečin výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a v nadväznosti na podanú obžalobu voči jej osobe bola voči nej začatá fáza trestného konania vedeného pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 1T/144/2011 a výsledkom bolo vyhlásenie rozsudku zo dňa 14.01.2014 v spojení s opravným Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 04.02.2015, ktorým bola spod obžaloby oslobodená podľa ustanovenia § 285 písm. a) TZ.

Proti uvedenému prvostupňovému rozsudku bolo zo strany prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra ako aj poškodenej podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre a to rozsudkom zo dňa 25.03.2015 sp. zn. 2To/19/2015, ktorým bolo rozhodnuté tak, že prvostupňový Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 14.01.2014, sp. zn. 1 T/144/2015 v spojení s opravným Uznesením Okresného súdu

Nitra zo dňa 04.02.2015, sp. zn. 1T/144/2015 v celom rozsahu zrušil podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Zároveň Krajský súd v Nitre svojim ďalším výrokom rozhodol o tom, že ju spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre 2 Pv 251/2010 - 39 zo dňa 12.12.2011 oslobodil podľa ustanovenia § 285 písm. c) TP.

Krajský súd v Nitre uvedeným rozsudkom zároveň odkázal poškodenú so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie a jej odvolanie zamietol, ako podané neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na skutočnosť, že došlo u nej k oslobodeniu spod obžaloby uplatňuje si voči žalovanému nárok na náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, pričom náhradu škody si uplatňuje podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu a to z dôvodu, že v súvislosti s obhajobou jej osoby jej vznikli náklady v spojení s odmenou, ktorú zaplatila svojmu obhajcovi za výkon obhajoby jej osoby v rámci predmetného trestného konania.

Žalobkyňa si zároveň predmetnou žalobou uplatnila aj nemajetkovú ujmu v sume 1.000,- EUR, ktorú si uplatňuje najmä z dôvodu, že celé trestné stíhanie vplývalo na jej osobu, súkromný život, ako aj na prostredie, v ktorom žila. Až na trestné stíhanie, ktoré bolo voči osobe vedené, sa nikdy nedostala do kontaktu s orgánmi činnými v trestnom konaní v súvislosti s vedením trestného stíhania.

Ďalej svoj nárok odôvodňovala tým, že žije v malej obci v okrese Nitra, z ktorej pochádza aj samotná údajná poškodená, došlo k veľmi rýchlemu rozšíreniu nepráv, že sa voči poškodenej mala dopustiť skutku, ktorý jej bol kladený za vinu.

2./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom 17C/116/2018 - 140 zo dňa 16.03.2021, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 664,74 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 26.5.2017 až do zaplatenia, žalobu vo zvyšku uplatneného nároku zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 22%, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.

Voči predmetnému rozsudku bolo zo strany žalovaného podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako odvolací súd Uznesením č.k. 9Co/78/2021-205 zo dňa 03.09.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do počiatku úroku z omeškania potvrdil a v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) a vo výrokoch o náhrade trov konania (III., IV.) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí nariadil opätovne rozhodnúť v medziach žalobou uplatneného nároku na priznanie nemajetkovej ujmy v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, pričom uviedol, že v rozhodnutí o nároku žalobkyne je potrebné zohľadniť jej osobu, doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli v súkromnom živote, ako aj závažnosť následkov, ktoré jej vznikli v spoločenskom uplatnení.

3./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu

4./ Súd prvej inštancie v zmysle intencií Krajského súdu v Nitre v predmetnej veci vytyčil termín pojednávania.

5./ Právny zástupca žalobkyne zotrval na svojej doterajšej výpovedi k veci a navrhol vypočúť žalobkyne ku skutočnostiam odôvodňujúcim uplatňujúci si nárok na náhradu ujmy a to z dôvodu, že po preštudovaní zápisníc z pojednávania zistila samotná žalobkyňa, že niektoré zásahy do sféry jej súkromného života opomenula uviesť pri svojom predchádzajúcom výsluchu a zároveň mu avizované, že ešte aj v nedávnych predchádzajúcich dňoch došlo k prejavom, ktoré žalobkyne pripomínajú skutok, z ktorého bola pôvodne obžalovaná.

Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči uviedol, že sa pridriava všetkých jednak písomných podaní a zároveň aj ústnych prednesov, ktoré boli uskutočnené v rámci konania a je toho názoru, že dôkazné bremeno týkajúce sa uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonne vedené trestné stíhanie, ktorý nárok je ešte momentálne predmetom konania v plnom rozsahu uniesli. Vzhľadom na špecifickosť zásahu do sfér súkromného života žalobkyne bolo možné uniesť dôkazné bremeno v prevažnej väčšine výsluchmi žalobkyne a svedkov a tak aj učinili. Zásahy do sfér súkromného života žalobkyne boli tak intenzívne, že v tomto prípade nepostačuje žiadny spôsob ospravedlnenia za nezákonné trestné stíhanie ale musí byť táto nezákonnosť refundovaná peňažnými prostriedkami, pričom tu poukazujeme na to, že žalobkyňa si v žiadnom prípade neuplatňuje premrštený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ale taký, ktorý je podľa

jej názoru primeraný a zásahu, ktoré sa v minulosti diali a ako je zrejmé aj z výsluchu žalobkyne na dnešnom pojednávaní tieto sa dokonca ešte stále dejú.

Domnienky protistrany o tom, že je málo pravdepodobné, aby sa to dialo aj do dnešného dňa považujem za účelové, nakoľko protistrana nebola svedkom ani nesleduje súkromný život žalobkyne a tým pádom nie je možné dôvodne sporovať takto tvrdené skutočnosti. V prípade úspechu žiadam súd, aby zaviazal žalovanú stranu povinnosťou náhrady trov konania v rozsahu 100 %.

6./ Žalobkyňa na pojednávaní v rámci procesného útoku doplnila svoju výpoveď o nasledovné skutočnosti, že v predchádzajúcej výpovedi neuviedla, že ako tým trpel jej starší syn, ktorý v tom čase chodil do škôlky, ktorému sa deti v škôlke posmievali, bol selektovaný z kolektívu, s plačom kvôli tomu chodil domov, čo ju ako matku nesmierne trápilo a nemohla s tým nič spraviť, pretože to obvinenie tam bolo a nemala ako dokázať, že to nie je pravda, že to nespáchala a teraz pred nedávnom len pár dní sa jej stalo, že bola v potravinách, jednej pani chýbalo 40 centov, tak jej ich dala a ona, že vonku mi ich hneď vráti a utekala hneď za ňou a podávala jej tých 40 centov a pýtala sa, kto je, tak sa jej predstavila a ešte aj po 12-tich rokoch, že "To si Ty? Čo si zbila tú susedu?" pričom ona tú pani nepoznala, videla ju prvý krát v živote. Takže aj po tých 12-tich rokoch, čo sa to celé začalo, ešte stále si na ňu poukazujú v obci a stále má na sebe tú nálepku osoby, ktorá zbila susedu.

Žalobkyňa na otázky svojho právneho zástupcu uviedla, že syn spomínal, že mu povedali, že mamu má bitkárku, že mama pôjde do väzenia a že on zostane bez mamy.

7./ Poverený zamestnanec žalovaného uviedol, že sa mu málo pravdepodobné, že sa žalobkyňi niekto dotazuje po 12 tich rokoch, že kto to je a že žalobkyňa ju osobne nepozná.

V záverečnej reči uviedol, že to, čo predniesla dnes strana žalobkyne sú len tvrdenia, ktoré jednoducho nie sú preukázané. V tejto veci ide o spor, kde popri bremene tvrdenia je potrebné uniesť bremeno dôkazné, čo sa v tomto prípade nestalo. Výška nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy len za predpokladu ak samotné konštatovanie porušenia práva nestačí. Žalovaná je toho názoru, že v tomto prípade teda samotné konštatovanie porušenie práva je dostatočným zadosťučinením, skutočná škoda bola žalobkyňi priznaná. Žalobkyňa nepreukázala takú závažnú ujmu a také závažné následky, že by bolo potrebné ju aj finančne odškodniť titulom nemajetkovej ujmy, preto žiadame, aby súd žalobu v zostávajúcej doteraz nerozhodnutej časti uplatneného nároku zamietol. Predsa len ak by súd priznal žalobkyňi nejakú čo i len malú nemajetkovú ujmu, tak žiadame, aby bola žalovanej poskytnutá 30 dňová lehotá na plnenie z dôvodu administratívnych úkonov pre prípadné vyplatenie škody.

8./ Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

9./ Z pripojeného trestného spisu 1T/1/2011 bolo zistené, že Uznesením ČVS: ORP - 599/3 - OSV - NR - 2010 (č.l. 1) bolo začaté podľa §199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie za prečin Ublíženie na zdraví podľa §-u 156, odst 1/ Trestného zákona, lebo zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že doposiaľ nezistený, nestotožnený páchatel' dňa 10.02.2010 v čase medzi 10.00 hod. a 11.00 hod. v obci J.-F., na ulici pred rodinným domom č. XXX, bezdôvodne fyzicky napadol poškodenú A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom F. č. XXX, keď odhadzovala sneh pred svojou garážou, pričom poškodenú od zadnej strany od chrbta chytil oboma rukami za kapučnu, ktorú jej stiahol z hlavy, následne ju chytil za vlasy a prudko potiahol, čím spadla tvárou na zem do snehu, kde ju udrél asi päť krát zavretými päšťami do zadnej časti hlavy, čím svojim konaním spôsobil poškodenú podľa predbežnej lekárskej správy pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti ľahkého stupňa, poškodená bola hospitalizovaná na Traumatologickom oddelení Fakultnej nemocnice v Nitre s PN do 7 dní, doposiaľ nestotožnený páchatel' svojim konaním naplnil skutkovú podstatu citovaného prečinu.

Z uznesenia ČVS: ORP- 599/3 -OSV-NR- 2010 zo dňa 22.6.2010 (č.l. trestného spisu 59) bolo zistené, že podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sa začalo stíhanie žalobkyňi ako obvinenej z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to z dôvodu, že žalobkyňa svojim konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože na mieste verejne prístupnom závažným spôsobom narušila verejný pokoj a poriadok. Ďalej z predmetného uznesenia bolo zistené, že na základe skutočností je dostatočne preukázané, že prečinu sa dopustila konkrétna osoba, pričom na základe elektronického oznámenia O. A., bytom K. F. č. XXX bolo vykonané skrátané vyšetrovanie, bol vykonaný výsluch menovanej, ako aj žalobkyňi, bola vykonaná konfrontácia a boli vykonanými úkonmi taktiež zistené skutočnosti uvedené vo výroku uznesenia zhodné s výrokom, ktorým bolo začaté trestné stíhanie voči doposiaľ neznámemu páchatel'ovi.

Žalobkyňa voči predmetnému uzneseniu podala 01.07.2010 sťažnosť, v ktorej uviedla, že poškodenú vôbec nestretla a v čase kedy mala napadnúť poškodenú v rozmedzí medzi desiatou a jedenástou hodinou sa nachádzala v ambulancii u svojho gynekológa A. U. J. v obci Y.. O predmetnej sťažnosti následne rozhodovala Krajská prokuratúra Nitra, ktorý rozhodol tak, že sťažnosť žalobkyni ako obvinenej ako nedôvodnú zamietol.

Dňa 15.10.2010 bol podaný návrh na podanie obžaloby na žalobkyňu a to z dôvodu, že svojim konaním fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustila výtržnosti a to tým spôsobom, že napadla iného, čím spáchala prečin výtržníctva.

Následne dňa 03.01.2011 bola podaná na Okresný súd Nitra obžaloba na žalobkyňu, pričom Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 1T/1/2011 - 136 zo dňa 12.1.2011 predmetným uznesením odmietol obžalobu a vrátil vec prokurátorovi na došetrenie. Po došetrení bola opätovne dňa 12.12.2011 podaná obžaloba a v predmetnej veci bol dňa 14.1.2014 vydaný rozsudok spisová značka 1T/144/2011-306, ktorý oslobodil žalobkyňu spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná a následne bola poškodená A. A. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie na Krajský súd v Nitre, a Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd rozsudkom spisová značka 2To/19/2015-337 zo dňa 25.3.2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a obžalovaná, teda žalobkyňa bola podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to z dôvodu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015.

Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 20.11.2016 podala na generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom zo strany Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bolo rozhodnuté tak, že žalobkyňou uplatnený nárok neuznali a požadovanú sumu titulom nároku na náhradu škody spôsobenej na základe nezákonného rozhodnutia nezaplatili.

10./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

11./ Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

12./ Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

13./ Podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

14./ Ako už bolo konštatované, žalobkyňa si v súvislosti s nezákonným stíhaním, o ktorom už bolo rozhodnuté, uplatnila tiež nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- eur, ktorý zostal predmetom sporu .

Nemajetková ujma žalobkyni vznikla v dôsledku vedenia trestného konania, pričom žalobkyňa tvrdila, že celé trestné stíhanie vplývalo negatívne na jej osobu, na jej súkromný život ako aj na prostredie, v ktorom žila. Zároveň tvrdila, že prebiehajúcim trestným stíhaním trpel a jej starší syn, ktorý v tom čase chodil do škôlky a ktorému sa deti v škôlke posmievali, bol selektovaný z kolektívu, s plačom chodieval domov, čo ju ako matku trápilo. Ďalej poukázala na skutočnosť, že to, že sa viedlo voči nej trestné stíhanie, táto skutočnosť trvá až dodnes, nakoľko sa jej stala udalosť, že v potravinách jednej pani chýbalo 40 centov, tak jej ich dala a ona, že jej ich vonku hneď vráti, utekala za ňou a podávala jej tých 40 centov a pýtala

sa jej kto je, tak sa jej predstavila a ešte aj po tých dvanástich rokoch uviedla, to si Ty čo si zbila tú susedu, pričom predmetnú pani nepoznala, videla ju prvýkrát v živote, čím vlastne tvrdí, že toto vedené trestné konanie zanechalo na nej podľa jej tvrdenia nálepku ako tá, ktorá zbila susedu.

Žalovaný v predmetnom konaní nesúhlasil s prisúdením náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyni. Výška nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy len za predpokladu ak samotné konštatovanie porušenia práva nestačí. Žalovaná je toho názoru, že v tomto prípade teda samotné konštatovanie porušenie práva je dostatočným zadosťučinením, skutočná škoda bola žalobkyni priznaná.

15./ Pre rozhodnutie o existencii nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je rozhodujúce, že trestné stíhanie voči žalobkyni skončilo jej oslobodením spod obžaloby, ktorá skutočnosť je právne porovnateľná so zrušením rozhodnutia pre nezákonnosť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 2To/19/2015-337 zo dňa 25.3.2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a obžalovaná, teda žalobkyňa bola podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to z dôvodu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015.

16./ V prípade zásahu do osobnostnej sféry fyzickej osoby má táto v zmysle § 17 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. právo požadovať zodpovedajúcu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak a ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Určenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je výsledkom voľnej úvahy súdu.

17./ Každá fyzická osoba má o.i. právo na ochranu svojej osobnosti, svojho života a zdravia, ako aj súkromia (§11 OZ), pričom súčasťou súkromného života je i nepochybne tiež rodinný život, ktorý zahŕňa vzťahy medzi blízkymi príbuznými, ich rozvíjanie, čím sa napíňa a rozvíja vlastná osobnosť danej fyzickej osoby. Nezákonné trestné stíhanie môže zasahovať do súkromného života jednotlivca, do jeho cti, dobrej povesti, preto je spôsobilé obmedziť, či porušiť aj právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, tak ako to zaručuje čl. 19 Ústavy SR.

18./ Výpoveďami žalobkyne ako aj svedkov manžela Z. S. a matky žalobkyne A. W. bolo preukázané, že v dôsledku trestného stíhania dochádzalo medzi žalobkyňou a jej manželom doma k hádkam, žalobkyňa si na ňom vybíjala stres a nervy, pod stresom stratila mlieko a hrozil aj rozvod. Svedok potvrdil skutočnosť, že bolo aj gestikulárne ukazovanie, na dedine sa po nich aj otáčali, keď sa niekde v dedine ocitli spolu, boli aj slovné narážky, aj na ňu aj na staršieho syna, išlo o vulgarizmy a či sa nehanbí a tak v tomto štýle, väčšinou išlo o sprosté nadávky. Toto obdobie bolo veľmi stresujúce, veľa plaču, čo negatívne vplývalo na ich manželstvo.

Negatívny dopad trestného stíhania na rodinu potvrdila aj matka žalobkyne A. W., ktorá potvrdila skutočnosť, že v čase, keď sa viedlo trestné konanie bývali spolu, celá situácia mala zlý vplyv nielen na dcéru ale aj na celú rodinu, pretože sú malá dedina a tam sa všetko rozchýri, poškodená išla k doktorke a povedala, že ju dcéra zbila, túto skutočnosť oznámila v čakárni, takže všetci, čo tam boli to počuli, potvrdila skutočnosť tvrdene žalobkyňou, že aj vnukovi v škôlke nadávali, že mamu má bitkárku, situácia sa ťahala aj počas tehotenstva, pretože ešte nebolo skončené trestné konanie, keď sa jej narodilo dieťa, odrazilo sa to aj na dieťať, stratila mlieko, bol hyperaktívny, viedlo sa to roky rokúce, potvrdil skutočnosť, že medzi mladými boli aj konflikty, ktorých bola svedkom, lebo si jej terajší manžel nevedel vysvetliť ako to je a v dôsledku týchto hádok sa chceli aj rozvieť.

Z uvedeného bolo možné mať za preukázané, že nezákonné trestné stíhanie malo negatívny dopad na súkromný ako aj rodinný život žalobkyne, respektíve zasiahlo do jej osobnostných práv.

19./ Aj v tejto súvislosti je potrebné odkázať na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS754/2016 - 42 zo dňa 24.01.2017, v ktorom Ústavný súd SR poukázal na to, že každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihladá ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré je potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu (Ústavný súd Českej republiky nález sp. zn. 1. ÚS 554/04 z 31.03.2005).

20./ Právna úprava zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne nestanovuje spôsob výpočtu výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, určuje iba kritériá na jej určenie, aj to príkladmo. Horná hranica výšky náhrady nemajetkovej ujmy je pritom limitovaná a nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu, ktorým je v súčasnosti zákon č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

21./ Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie ako aj na doplnený výsluch žalobkyne mal za preukázané, že uplatnený nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.000 eur, je podaný dôvodne.

Žalobkyňa v predmetnom spore preukázala, že vedenie trestného stíhania zasiahlo do jej osobného života.

Za rozhodujúce obdobie, v rámci ktorého súd prihliadal na zásahy do života žalobkyne považoval obdobie vedenia trestného stíhania voči žalobkyni t.j. od 22.06.2010 až do právoplatného skončenia t.j. 25.03.2016, kedy bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to z dôvodu, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

22./ Súd mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedenú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením, a preto je namieste, aby žalovaná žalobkyni uhradila aj nemajetkovú ujmu v peniazoch, keďže nie je možné uspokojiť inak a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku..

Súd ako primeranú určil výšku náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- EUR, pričom mal za to že predmetná suma je primeraná následkom nezákonného rozhodnutia, pričom zohľadnil povahu trestnej veci, dĺžku trestného stíhania, samotné vedenie trestného stíhania, ktoré trvalo viac ako 5 rokov, preukázané dopady trestného stíhania na osobnostnú sféru žalobkyni ako aj na okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo ale zároveň súd zohľadnil aj skutočnosť, že nedošlo k rozpadu manželského zväzku.

Súdom určená výška priznanej náhrady za nemajetkovú ujmu pritom nevybočuje z medzí rozsahu náhrady nemajetkovej ujmy priznávaných v obdobných prípadoch.

Súd prvej inštancie uvádza, že vlastne každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného, už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr, ak ide o obvinenie nepravdivé, ktoré potvrdené právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu alebo zastavením trestného stíhania ako to bolo aj v tomto prípade (Uznesenie NS SR 4Cdo 125/2019 zo dňa 27.08.2019).

23./ Podľa § 559 ods.1 Obč. zák., splnením dlh zanikne.

24./ Podľa § 559 ods.2 Obč. zák., dlh musí byť splnený riadne a včas.

25./ Podľa § 517 ods.1 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26./ Podľa § 517 ods.2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27./ Súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 26.05.2017 tak ako požadovala žalobkyňa , t.j. nasledujúci deň po tom , uplynula lehota na vybavenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalovanej, pričom pri určení výšky úroku z omeškania vychádzal z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. , podľa ktorej výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, sadzba úrokov z omeškania platná od 1.1.2017 je 5,00 %.

28./ Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

29./ Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaný, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanej na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

30./ Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31./ Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32./ Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33./ Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

34./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy celkovej sumy vo výške 1.664,74 eur 100% , pričom súd priznal žalobkyni uplatnenú sumu v celom rozsahu a z toho dôvodu jej priznal plnú náhradu trov konania.

35./ Súd dodáva, že základná sadzba tarifnej odmeny advokáta bude vypočítaná z výšky súdom priznaného plnenia, keďže rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a § 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.